

Sygn. akt IIK 274/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Szalachowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Marzena Białocerkowiec

w obecności oskarżyciela publicznego: nie stawił się

po rozpoznaniu w dniu 05/12/2017 r. sprawy

S. J. syna K. i E. z domu G.,

ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

I. Prowadząc działalność gospodarczą w M., będąc płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, działając w warunkach czynu ciągłego, nie wpłacił w terminie na rzecz Urzędu Skarbowego w K. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń:

- za luty 2016 r. od 22 marca 2016 r.,
- za marzec 2016 r. od 21 kwietnia 2016 r.,
- za kwiecień 2016 r. od 21 maja 2016 r.,
- za maj 2016 r. od 21 czerwca 2016 r.,
- za czerwiec 2016 r. od 21 lipca 2016 r.,
- za lipiec 2016 r. od 23 sierpnia 2016 r.,
- za sierpień 2016 r. od 21 września 2016 r.,
- za wrzesień 2016 r. od 21 października 2016 r.,
- za październik 2016 r. od 22 listopada 2016 r.,
- za listopad 2016 r. od 21 grudnia 2016 r.,
- za grudzień 2016 r. od 21 stycznia 2017 r.,

do dnia 29 maja 2017 r., przy czym kwota niewpłaconego podatku od osób fizycznych wynosi 16.616,33 złotych tj. jest małej wartości, czym naruszył przepisy określone w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2032 ze zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 1 kks w zw. z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

II. Prowadząc działalność gospodarczą w M., będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, uporczywie nie wpłacił w terminie na rzecz Urzędu Skarbowego w K. należnego podatku od towarów i usług:

- za IV kwartał 2015 r. od 26 stycznia 2016 r.,

- za I kwartał 2016 r. od 26 kwietnia 2016 r.,

- za III kwartał 2016 r. od 26 października 2016 r.,

- za IV kwartał 2016 r. od 26 stycznia 2017 r.,

do dnia 29 maja 2017 r., w łącznej kwocie 230.454,24 złotych, naruszając tym przepisy określone w art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2016 r. poz. 710 ze zm.)

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks.

III. Prowadząc działalność gospodarczą w M., będąc podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, uporczywie nie wpłacił w terminie od dnia 02 maja 2016 roku do dnia 29 maja 2017 r. na rachunek Urzędu Skarbowego w K. należnego za 2015 r. podatku dochodowego od osób fizycznych wynikającego ze złożonego zeznania PIT-36L w kwocie 145.733,32 zł, czym naruszył przepisy określone w art. 45 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 2032 z późn. zm.)

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks.

ORZEKA:

I. Oskarżonego **S. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I i za to na podstawie art. 77 § 1 kks w zw. z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks skazuje go **na karę grzywny w rozmiarze 30 (trzydzieści) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;**

II. Oskarżonego **S. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów opisanych w punkcie II i III i za to na podstawie art. 57 § 1 kks w zw. z art. 50 § 1 kks skazuje go **na karę grzywny w wysokości 3.000 (trzy tysiące) złotych;**

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 600 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Oskarżony S. J. prowadzi działalność gospodarczą w M. pod nazwą RESPEKT (d. k. 9).

Jak wynika z dokumentów Urzędu Skarbowego w K. (analizy kartotek prowadzonych przez księgowość), oskarżony S. J. nie wpłacił w terminie na rachunek Urzędu Skarbowego w K., jako podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń za okres od 02.2016 roku do 12.2016 roku w kwocie 16.616,33 złotych, jako podatnik podatku od towarów i usług za IV kwartał 2015 roku oraz za I, III i IV kwartał 2016 roku podatku od towarów i usług w kwocie 230.454,24 złotych oraz jako podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych nie wpłacił w terminie podatku dochodowego od osób fizycznych w kwocie 145.733,32 złotych (d. lista zaległości k. 1 - 6; deklaracje VAT – 7 – k. 45-49).

Zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika, iż kwoty pobranych zaliczek na podatek dochodowy, podatnik winien uiszczać w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego

właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby. Art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług stanowi, że podatnicy są zobowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego. Na podstawie zaś art. 45 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnicy są obowiązani składać urzędowi skarbowemu zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym oraz są zobowiązani wpłacić należną ze złożonej deklaracji kwotę.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych wyżej dowodów i pozostałych dokumentów ujawnionych w toku rozprawy głównej i zaliczonych w poczet materiału dowodowego.

Oskarżony S. J. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że faktycznie nie wpłacił tych należności, ale nie poczuwa się do odpowiedzialności. Uregulował 19 000 zł. Podatek dochodowy został prawie uregulowany. Co do VAT-u to na razie nie posiada środków. Podmioty są mu winne ponad 1.000.000. Wygrał na razie jedną sprawę, ale jest to kwota nieściągalna. Reszta spraw dalej się toczy. W ramach możliwości spłaca te kwoty. Te sprawy będą miały bieg, on zaś bez tych środków nie ma możliwości spłaty tych kwot. Dodał, że zadłużenia narastały, były rozpisane na raty. Firma nie upadła. Wystąpił o utracone korzyści do swoich dłużników. Brak zapłaty wpłynął na to że nie mógł spłacać. Stwierdził, że ma wierzytelności w kwocie 1 700 000 zł. Dlatego nie płacił, lecz wie, że musi je spłacić. Jeśli chodzi o zarzut I to w sensie fizycznym nie pobrał zaliczek, ale wystawił taki dokument, bo takie są wymogi. Braki zapłaty były kilkukrotnie, ale nie było zaplanowane to, że uchylał się od zapłaty. Stwierdził, że nie kwestionuje zaległości. Np. co do firmy (...) wyjaśnił, że firma ta odrzuciła przedostatnią fakturę na kwocie 300 000zł. Właściciel firmy powiedział że nie poczuwa się do jej zapłaty. Niezapłaconych faktur jest na kwotę 1.100.000 złotych i wszystko jest w sporze. Dodał nadto, że podawał listę dłużników do egzekucji w US. Spółka (...) zalega mu 600.000 zł. z tytułu VAT. Założył spółkę respekt. Jest w 90 procentach udziałowcem, 10 procent ma jego mama. W zadłużeniach występuje jako S. J.. Spółka rozpoczęła działalność w Niemczech i miała pomóc spółce (...). Prace naprawcze polegały na tym, że powstała spółka (...) to był program naprawczy. Zaciągnął kredyt, żeby spłacić należności, które były zaległe. Składał wnioski o raty, dostał pozwolenie na raty. Dopóki mógł to je spłacał. Nie pamiętam ile rat było spłaconych. Ma też inne zaległości (d. wyjaśnienia oskarżonego k. 131-132).

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony S. J. prowadząc działalność gospodarczą w M., będąc płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, działając w warunkach czynu ciągłego, nie wpłacił w terminie na rzecz Urzędu Skarbowego w K. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń za luty 2016 r. od 22 marca 2016 r., za marzec 2016 r. od 21 kwietnia 2016 r., za kwiecień 2016 r. od 21 maja 2016 r., za maj 2016 r. od 21 czerwca 2016 r., za czerwiec 2016 r. od 21 lipca 2016 r., za lipiec 2016 r. od 23 sierpnia 2016 r., za sierpień 2016 r. od 21 września 2016 r., za wrzesień 2016 r. od 21 października 2016 r., za październik 2016 r. od 22 listopada 2016 r., za listopad 2016 r. od 21 grudnia 2016 r., za grudzień 2016 r. od 21 stycznia 2017 r. do dnia 29 maja 2017 r., przy czym kwota niewpłaconego podatku od osób fizycznych wynosi 16.616,33 złotych tj. jest malej wartości, czym naruszył przepisy określone w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2032 ze zm.). Będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, uporczywie nie wpłacił w terminie na rzecz Urzędu Skarbowego w K. należnego podatku od towarów i usług za IV kwartał 2015 r. od 26 stycznia 2016 r., za I kwartał 2016 r. od 26 kwietnia 2016 r., za III kwartał 2016 r. od 26 października 2016 r., za IV kwartał 2016 r. od 26 stycznia 2017 r., do dnia 29 maja 2017 r., w łącznej kwocie 230.454,24 złotych, naruszając tym przepisy określone w art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2016 r. poz. 710 ze zm.). Nadto też prowadząc działalność gospodarczą w M., będąc podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, uporczywie nie wpłacił w terminie od dnia 02 maja 2016 roku do dnia 29 maja 2017 r. na rachunek Urzędu Skarbowego w K. należnego za 2015 r. podatku dochodowego od osób fizycznych wynikającego ze złożonego zeznania PIT-36L w kwocie 145.733,32 zł, czym naruszył

przepisy określone w art. 45 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 2032 z późn. zm.).

Niezależnie od tego należy stwierdzić, że nie budzi wątpliwości, że przedsiębiorca odpowiedzialnie prowadzący działalność gospodarczą w pierwszym rzędzie powinien zabezpieczyć środki na poczet należności publicznoprawnych - lub też winien podejmować kroki zmierzające do uzyskania zgody organu skarbowego na zmianę terminu płatności podatku. Co więcej nawet gdyby okazało się, iż podatnik podejmował kroki zmierzające do zmiany terminu płatności podatku, a organ podatkowy nie przychyliłby się do jego wniosku, to nie przekreśla to faktu, iż okoliczność powyższa winna być poddana ocenie procesowej przez finansowy organ postępowania przygotowawczego. Organ winien zbadać czy podatnik podejmując starania o modyfikację terminów lub warunków zapłaty podatku działał w dobrej wierze, tzn. w uzasadnionym przekonaniu, że może uzyskać korzystną dla siebie decyzję, czy też nadużywał swego prawa działając, poprzez składanie podań w oczywisty sposób nie zasługujących na uwzględnienie, jedynie w celu odroczenia podjęcia przez organ podatkowy czynności egzekucyjnych (zob. Dudziak Sławomir, Odpowiedzialność karna skarbową podatnika za niewpłacenie w terminie podatku. Teza nr 1, Prokurator.2010.1-2.56).

Niezależnie od tego należy stwierdzić, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, kondycja finansowa płatnika nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karno –skarbowej płatnika (np. wyrok SN z 16.05.2002 r., IV KKN 427/98). Należy w pełni zaakceptować tezę, że środki pieniężne nie należą do płatnika, należą do podatnika (do czasu pobrania) i do Skarbu Państwa od czasu wpłacenia. Powinności płatnika to jedynie obliczenie, pobranie i wpłacenie podatku na rachunek organu. W tej sytuacji, nawet gdyby przyjąć, że oskarżony przeznaczał środki finansowe na podtrzymanie działalności gospodarczej to okoliczność ta winy nie wyłącza – jedynie ją pomniejsza, co znalazło odzwierciedlenie w wysokości orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny (vide punkt I wyroku)

W tym stanie rzeczy wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu wykazana zebranymi w sprawie dowodami. Działaniem swym wyczerpał on dyspozycję art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz art. 57 § 1 k.k.s.

Oskarżony S. J. nie był dotychczas karany sędownie (d. dane o karalności k. 88).

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze wysokość uszczuplenia Skarbu Państwa – 16.616,33 złotych z tytułu nieopłaconego podatku dochodowego od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń, - 230.454,24 złotych z tytułu nieopłaconego podatku od towarów i usług, 12.932,00 zł z tytułu nieopłaconego podatku dochodowego, jak również fakt, że działanie takie trwało przez okres kilku miesięcy.

W tym stanie rzeczy wymierzona oskarżonemu kara grzywny za przestępstwo skarbowe opisane w punkcie I oraz kara grzywny za wykroczenia skarbowe opisane w punkcie II jest adekwatna do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu mu zarzucanego i jego stosunków majątkowych.

O kosztach orzeczono jak w punkcie III.